

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 26/2021 27.06.2021

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Boże, nasz Ojczy, spraw niech święta Hostia, którąśmy ofiarowali i przyjęli, odnowi nasze życie, abyśmy nieustannie zjednoczeni z Tobą w miłości przynosili owoce trwające na wieki.”

(Modlitwa po Komunii)

Potrzebujemy więcej wiary, by Jezus mógł uzdrowić nasze relacje, nasze rodziny. Obyśmy tylko mieli odwagę zaprosić Go do naszych domów, takich jakimi są. Nie wstydzmy się! ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Aktualna pandemia przypominała nam, że nie ma różnic ani granic pomiędzy tymi, którzy cierpią. Przyszedł moment, aby wyeliminować nierówności, uleczyć niesprawiedliwość, która niszczy zdrowie całej rodziny ludzkiej.” (17.06) „U podstaw naszych zalet i wad, silniejsze niż rany

i niepowodzenia przeszłości, lęki i obawy o przyszłość, tkwi następująca prawda: jesteśmy umiłowanymi dziećmi.” (18.06) „Bóg wie, że jedynym sposobem, aby nas zbawić, aby nas uzdrowić wewnętrznie, jest miłować nas. Wie, że stajemy się lepsi tylko wtedy, gdy przyjmujemy Jego niestrudzoną miłość, która się nie zmienia, ale nas zmienia.” (19.06) „Otwórzmy nasze serca na uchodźców, uczynimy naszymi ich smutki i radości, uczmy się od nich odważnej wytrzymałości! W ten sposób wszyscy razem, sprawimy rozwój wspólnoty bardziej humanitarnej, jednej wielkiej rodziny.”

„Ileż to razy, zostawiamy Pana w jakimś zakamarku, na dnie łodzi życia, aby obudzić Go dopiero w chwili potrzeby! Prośmy dziś o łaskę wiary, która niestrudzenie szuka Pana, puka do drzwi Jego Serca.” (20.06) „Chrystus żyje i pragnie, aby każdy z nas żył. On jest prawdziwym pięknem i młodością tego świata. Wszystko, czego On dotyka staje się młode, staje się nowe, napętnia się życiem i sensem.” (21.06)

„Także wówczas, gdy wszystko wydaje się pograżone w mroku, jak podczas miesiący pandemii, Pan nie przestaje posyłać aniołów, aby ukoić naszą samotność i powtarzać nam: „Ja jestem z tobą przez wszystkie dni.” „Droga babciu, drogi dziadku, bliskość Pana da siłę, także najbardziej kruchym spośród nas, aby wyruszyć w nową drogę: drogami marzeń, pamięci i modlitwy. #DzieńDziadków-

i Osób Starszych" (22.06) „Droga wskazana przez Św. Pawła w Liście do Galatów jest drogą cichej i posłusznej ufności, w poczuciu, że Duch Święty działa w każdej epoce Kościoła." (23.06) „Miłość jest bijącym sercem chrześcijanina: tak jak nie można żyć bez bicia serca, tak też nie można być chrześcijaninem bez miłości." (25.06)

Papieska intencja powszechna na lipiec 2021:

Przyjaźń społeczna

Módlmy się, abyśmy w konfliktowych sytuacjach społecznych, gospodarczych i politycznych byli odważnymi i pełnymi pasji twórcami dialogu i przyjaźni.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w XIII Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, abyśmy jak dzieci światłości nie dali się ogarnąć ciemności błędu, ale żyli w blasku Jego prawdy.
2. Do środy odbywać się będą jeszcze nabożeństwa czerwcowe. Zapraszamy.
3. W poniedziałek będziemy obchodzili wspomnienie św. Ireneusza.
4. We wtorek, w uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła, na 17:00 zapraszamy na Mszę św. imieninową ks. Pawła, naszego Wikariusza. Wszyscy życzymy Mu mocy i światła Bożego, zdrowia i wytrwałości w posłudze uświęcania nas oraz żeby był Żywą Ewangelią.
5. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota. W te dni zapraszamy na modlitwy za powołania i wynagradzające Najświętszemu Sercu Pana Jezusa oraz Niepokalanemu Sercu Maryi. Przypominamy dzieciom, które odpowiadają pierwsze piątki miesiąca o przyjęciu w ten piątek Komunii świętej.
6. W piątek i w sobotę odwiedzimy chorych i starszych z Panem Jezusem.
7. W sobotę przypada święto św. Tomasza Apostoła.
8. Obecnie w naszym kościele może modlić się w jednym czasie do 270 osób.
9. Polecamy niezwyklej numer „Niedzieli” poświęcony Benedyktowi XVI obchodzącemu jubileusz 70 lat kapłaństwa.
10. W „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi najnowszą katechezę Papieża Franciszka, rozpoczynającą cykl poświęcony Listowi św. Pawła Apostoła do Galatów.
11. Bardzo dziękujemy i nadal prosimy o pomoc w spłaceniu zobowiązań finansowych za prace remontowe na plebanii, które były prowadzone od listopada do marca. Nadal brakuje jeszcze około 12000 zł. Chwała Bogu!
12. Dziękujemy ofiarodawcy anonimowemu za 100 zł na potrzeby naszego kościoła.
13. W imieniu p. Pauliny Zujewskiej z Częstochowy, która kwestowała w poprzednią niedzielę, a także w imieniu uczestników planowanej oazy rekolekcyjnej w Afryce dziękujemy za wsparcie finansowe (1700 zł) i modlitewne.

Duch Święty działa w każdej epoce Kościoła

**Najnowsza katecheza Papieża Franciszka, 23.06.2021,
pierwsza z poświęconych
Listowi św. Pawła Apostoła do Galatów**

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Po długiej drodze duchowej poświęconej modlitwie, dziś roz-

poczynamy nowy cykl katechez. Mam nadzieję, że dzięki temu cyklowi poświęconemu modlitwie uda nam się modlić trochę lepiej. Chciałbym się zastanowić nad pewnymi tematami, które Apostoł Paweł proponuje w swoim Liście do Galatów. Jest to List bardzo ważny, powiedziałbym nawet, że decydujący, nie tylko dla lepszego poznania Apostoła, ale przede wszystkim dla rozważenia niektórych tematów, które porusza on dogłębnie, ukazując piękno Ewangelii. Paweł czyni w tym Liście wiele odniesień biograficznych, które pozwalają nam poznać jego nawrócenie i postanowienie, aby oddać swoje życie na służbę Jezusa Chrystusa. Porusza on również tematy bardzo ważne dla wiary, takie jak wolność, łaska i chrześcijański styl życia, które są niezwykle aktualne, ponieważ dotyczą wielu aspektów życia dzisiejszego Kościoła. Jest to list bardzo aktualny, wydaje się napisany dla naszych czasów.

Pierwszym rysem, który wyłania się z tego Listu, jest wielkie dzieło ewangelizacji dokonane przez Apostoła, który w czasie swoich podróży misyjnych przynajmniej dwukrotnie odwiedził wspólnoty Galacji. Paweł zwraca się do chrześcijan tego regionu. Nie wiemy dokładnie, o jakim obszarze geograficznym mówi, ani nie możemy z całą pewnością stwierdzić, kiedy napisał ten List. Wiemy, że Galaci byli starożytnym ludem celtyckim, który przez wiele zmiennych kolei losu osiedlił się w tym rozległym regionie Anatolii, którego stolicą było miasto Ancyra, dzisiejsza Ankara, stolica Turcji. Paweł informuje jedynie, że z powodu choroby był zmuszony zatrzymać się w tym regionie (por. Ga 4,13). Święty Łukasz, w Dziejach Apostolskich, znajduje natomiast bardziej duchową motywację. Mówi, że „przeszli Frygię i krainę galacką, ponieważ Duch Święty zabronił im głosić słowo w Azji” (16, 6). Te dwa fakty nie są ze sobą sprzeczne: wskazują raczej, że droga ewangelizacji nie zawsze zależy od naszej woli i planów, ale wymaga dyspozycyjności, by dać się kształtować i podążać innymi, nieprzewidzianymi drogami. Jest tutaj między wami pewna rodzina, która mnie pozdrowiła i powiedzieli, że muszą nauczyć się łotewskiego, i jeszcze jakiegoś innego języka, bo pojedą na misje do tych krajów. To Duch Święty posyła także i dzisiaj wielu misjonarzy, którzy opuszczają swą ojczyznę i udają się na krańce świata, by wypełniać swoją misję. Wiadomo jednak, że w swojej gigantycznej pracy ewangelizacyjnej Apostołowi udało się założyć kilka małych wspólnot, rozproszonych po całym regionie Galacji. Tworzył małe wspólnoty, które są zacznem dzisiejszej kultury chrześcijańskiej. Zaczynał od małych wspólnot, a te małe wspólnoty się rozwijały. Tę metodę stosuje się również dzisiaj. Otrzymałem list od misjonarza z Papui Nowej Gwinei, który głosi Ewangelię w dżungli, wśród ludzi, którzy nawet nie wiedzą, kim jest Jezus Chrystus. Także dzisiaj jest to metoda pierwszej ewangelizacji.

Chcemy zwrócić uwagę na pasterską troskę Pawła, który cały napełniony był żarliwością, który po założeniu tych Kościołów zdał sobie sprawę z wielkiego niebezpieczeństwa dla ich rozwoju w wierze – pasterz jest jak ojciec czy matka, którzy natychmiast dostrzegają zagrożenia dla dzieci. Rozwijają się i przychodzą zagrożenia, nadlatują sępy, żeby dokonać rzezi we wspólnocie. Istotnie, przeniknęli do tych Kościołów niektórzy chrześcijanie pochodzący z judaizmu i chytrze zaczęli siać teorie sprzeczne z nauczaniem Apostoła, posuwając się nawet do oczerniania go. Zaczynają od doktryny, a potem oczerniają apostołów: a czyni się tak zawsze

odbierając apostołowi autorytet. Jak widzimy, przedstawianie siebie przy pewnych okazjach jako jedynych posiadaczy prawdy i dążenie do umniejszania pracy innych, także przez oszczerstwa jest praktyką starożytną. Owi przeciwnicy Pawła twierdzili, że także poganie musieli poddać się obrzezaniu i żyć zgodnie z zasadami prawa mojżeszowego. Cofają się wstecz, do wcześniejszych przepisów, do tego, co zostało przewyżnione przez Ewangelię. Galaci musieliby więc wyrzec się swojej tożsamości kulturowej, aby podporządkować się normom, przepisom i zwyczajom typowym dla Żydów. Nie tylko to. Owi przeciwnicy twierdzili, że Paweł nie był prawdziwym apostołem i dlatego nie był upoważniony do głoszenia Ewangelii. I wiele razy to widzimy. Pomyślmy o niektórych wspólnotach chrześcijańskich czy niektórych diecezjach. Zaczynają od opowieści, a kończą na dyskredytowaniu proboszcza, biskupa. To jest droga złego, tych ludzi, którzy dzielą, którzy nie potrafią budować.

Galaci znajdowali się w sytuacji kryzysowej. Co mieli zrobić? Słuchać i postępować zgodnie z tym, co głosił im Paweł, lub posłuchać nowych kaznodziejów, którzy go oskarżyli? Łatwo sobie wyobrazić stan niepewności, który ożywił ich serca. Dla nich poznanie Jezusa i uwierzenie w dzieło zbawienia, dokonane przez Jego śmierć i zmartwychwstanie, było prawdziwym początkiem nowego życia, życia w wolności. Weszli na drogę, która pozwoliła im być wreszcie wolnymi, pomimo że ich historia była spleciona z wieloma formami brutalnego niewolnictwa, nie tylko z tym, które podporządkowało ich cesarzowi rzymskiemu. Dlatego w obliczu krytyki ze strony nowych kaznodziejów czuli się zagubieni i niepewni, jak się zachowywać i kogo słuchać. Czy Pawła, czy też tych, którzy teraz przychodzą, ucząc czegoś innego. Krótko mówiąc, stawka była naprawdę wysoka!

Ta sytuacja nie jest daleka od doświadczeń, jakie wielu chrześcijan przeżywa w naszych czasach. Także dzisiaj nie brakuje kaznodziejów, którzy - zwłaszcza dzięki nowym środkom przekazu - prezentują się nie po to, by głosić Ewangelię o Bogu, który miłuje człowieka w Jezusie ukrzyżowanym i zmartwychwstałym, ale po to, by jako prawdziwi „strażnicy prawdy” – tak określają siebie - nalegać kategorycznie, jaki miałby być najlepszy sposób bycia chrześcijaninem. Z całą mocą twierdzą, że prawdziwym chrześcijaństwem jest to, do którego są przywiązani, często utożsamiane z pewnymi formami z przeszłości, a rozwiązaniem dzisiejszych kryzysów jest cofnięcie się w czasie, aby nie zatracić autentyczności wiary. Również dzisiaj, podobnie jak wtedy, istnieje pokusa zamknięcia się w niektórych pewnikach zyskanych w minionych tradycjach. W jaki sposób możemy rozpoznać tych ludzi? Jedną z cech ich postępowania jest surowość. W obliczu głoszenia Ewangelii, która czyni nas wolnymi, czyni nas radosnymi, są surowi, zawsze cechuje ich sztywność: musisz zrobić to, musisz zrobić tamto . surowość, jest właściwością tych ludzi. Podążanie za nauczaniem Apostoła Pawła z Listu do Galatów pomoże nam zrozumieć, którą drogą mamy podążać. Droga wskazana przez Apostoła jest wyzwalającą i wciąż nową drogą Jezusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego; jest drogą głoszenia, które realizuje się poprzez pokorę i braterstwo; nowi kaznodzieje nie wiedzą, co to znaczy pokora, co to znaczy braterstwo; jest drogą cichej i posłusznej ufności; nowi kaznodzieje nie znają posłuszeństwa i łagodności; a ta

droga cicha i posłuszna prowadzi naprzód, w pewności, że Duch Święty działa w każdej epoce Kościoła. W ostatecznym rachunku wiara w Ducha Świętego, obecnego w Kościele będzie nas prowadziła naprzód i nas zbawi. Dziękuję.

Świadectwo Niepokornego, cz. 3

Ciąg dalszy wypowiedzi Czci-go-dnego Sługi Bożego Franciszka Blachnickiego w czasie Tygodnia Eklezjologicznego na KUL.

I wreszcie trzecia forma odwagi wiary, na którą chciałbym wskazać. Podejmując jakąś sprawę nie trzeba się nigdy pytać: czy wolno? Należy tylko się pytać: czy trzeba? Staraliśmy się zawsze robić to, co należało robić w danej chwili, co wynikało z jakiejś wewnętrznej logiki wiary, czego domagała się sytuacja: trzeba zrobić taki i następny krok, jeżeli chcemy poważnie traktować Ewangelię i realizować nasze powołanie chrześcijańskie. I nigdy nie pytaliśmy się czy wolno, czy się komuś podoba, czy zakazuje to taki czy inny przepis. Tutaj jest tajemnica owocnego działania. Konkretny przykład: od wielu lat próbowano nam wmawiać, że oazy rekolekcyjne to są nielegalne obozy czy kolonie i w różny sposób próbowano te „nielegalne obozy” czy to rozwiązać, czy pociągać nas do różnych form odpowiedzialności (różne kary administracyjne itd.). Zawsze staliśmy na stanowisku, że oazy rekolekcyjne są legalne, bo to jest przejaw działalności Kościoła. To są rekolekcje, Kościół ma do tego prawo. I spokojnie robiliśmy to, co do nas należało. W końcu wytworzyła się taka sytuacja: w ubiegłych latach bardzo często się zdarzało, że konkretny kapłan prowadzący oazę rekolekcyjną otrzymywał pismo, powiedzmy, od naczelnika gminy ze stwierdzeniem, iż „obywatel prowadzi nielegalny obóz młodzieży czy kolonię i należy w ciągu 24 godzin ten nielegalny obóz rozwiązać”. W tej sytuacji nigdy nie robiliśmy żadnego odwołania do wyższych władz, bo w naszym systemie nie ma żadnego sensu odwoływanie się od Lucyfera do Belzebuba. Natomiast po prostu potraktowaliśmy to jako okazję do dania świadectwa. Wtedy pisało się na przykład do naczelnika gminy w ten sposób: oaza rekolekcyjna opiera się na prawie Boskim, na międzynarodowych prawach człowieka, na konstytucji PRL, a więc jest legalna. Natomiast pismo pana naczelnika, który rozwiązuje to legalne zgromadzenie jest nielegalne. My jako chrześcijanie wiemy, jak powinniśmy się zachować, my nie możemy rozwiązać tych rekolekcji, bo tylko biskup, który zlecił kapłanowi prowadzenie rekolekcji, może go odwołać, może kazać je rozwiązać i dlatego będziemy nadal swój program realizowali, jeżeli przyjdziecie i będziecie próbowali siłą nas rozpędzić, nie będziemy stawiali oporu, nie będziemy się z wami bili, ale z radością przyjmiemy wszelkie konsekwencje, będziemy ponosili wszelkie szykany, prześladowania, bo w Ewangelii jest napisane: „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości” (Mt 5, 10). Będziemy się modlili także za pana naczelnika... Zwykle na tym się sprawa kończyła.

Wydaje mi się, że gdy to, co czynimy jest niewątpliwie rzeczą dobrą, gdy mamy za sobą prawo Boże i prawa zagwarantowane przez międzynarodowe układy i także

przez nasze prawodawstwo, to wtedy trzeba czynić to, co należy czynić, ale być też gotowym do przyjęcia wszelkich konsekwencji. Wydaje się, że to jest sprawa istotna, żeby to zrozumieć, że na tym polega wolność. Wolność jest faktem wewnętrznym zależnym wyłącznie od nas. Ciągłe myślimy, że wolność to sprawa pewnych zewnętrznych uwarunkowań, a tymczasem „ku wolności wyswobodził nas Chrystus” (Ga 5, 1). I ta wolność, którą obdarował nas Chrystus jest faktem, tzn. w każdej chwili mogę postępować zgodnie ze słowami „prawda was wyzwoli” (J 8, 32). Jeżeli postępuję zgodnie z prawdą, wtedy jestem wolny. I obojętne czy jestem w więzieniu czy w obozie, obojętne czy ja za to życie zgodne z prawdą ponoszę takie czy inne konsekwencje, czy nawet poniosę śmierć: jestem człowiekiem wolnym. Zrozumienie tego, to jest sprawa najbardziej nam w tej chwili potrzebna. Chrystus na Krzyżu był w najwyższym stopniu wolny, nikt nie ośmielił się nawet dopuścić tej myśli, że Chrystus nie był wolny w tym momencie. Krzyż Chrystusa to jest formuła naszej wolności. Każdy kto wyznaje prawdę, postępuje zgodnie z prawdą, jest wolny bez względu na to, jakiej ulega zewnętrznej przemocy, jakie ponosi konsekwencje. Nawet im więcej ponosi ofiar dla swojego świadectwa, tym bardziej jest wolny. Dlatego szczytem wolności w rozumieniu Ewangelii, w rozumieniu chrześcijaństwa jest oddanie życia za prawdę. To jest właśnie martyrium, to jest świadectwo krwi, oddania życia, i to jest równocześnie szczyt wolności chrześcijanina i wolności człowieka zarazem. Jeżeli w ten sposób pojmiemy naszą wolność, to zawsze będziemy wolni i zawsze będzie nam towarzyszyła wewnętrzna świadomość wolności, wewnętrzna radość i pozbedziemy się wtedy lęku. Bo bezpośrednim źródłem niewoli człowieka jest lęk, a nie zewnętrzna przemoc.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 27.06 – Trzynasta Niedziela w Ciągu Roku

- 7:30** † Andrzeja Szydłę (2 r.)
10:00 † Henryka (22 r.), Anę, Antoniego i Mieczysława Soluchów, Wincentego, Bronisławę i Mariana Kwiędaczów
12:00 O Boże błogosławieństwo dla Janiny Gębuś z okazji 90. urodzin
O Boże błóg. dla Emilii Janik, jej rodziców i chrestnych z okazji chrztu św.
16:30 **Nabożeństwo czerwcowe**
17:00 † Tadeusza Nogę (3 r.), Józefę i Władysława, Jana i Waldemara Sołtysiaków

Poniedziałek 28.06 – Wspomnienie św. Ireneusza, biskupa i męczennika

- 7:00** Aleksego Parkitnego (15 r.)
17:30 **Nabożeństwo czerwcowe**
18:00 † Jana Strzelczyka (3 r.), Władysławę i Franciszka Strzelczyków, Stanisławę i Ludwika Kożuchów, Helenę Paturej

Wtorek 29.06 – Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła

- 17:30** **Nabożeństwo czerwcowe**
17:00 W intencji Księdza Wikariusza Pawła z okazji imienin
18:00 † Zofię i Piotra Oparaczów, Mariannę i Jana Pasieków, Mariannę i Jana Paturejów

Środa 30.06

17:30 Nabożeństwo czerwcowe

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia
- 3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 4.) O powrót do zdrowia dla ks. Andrzeja Kuliberdy, Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Jana, Józefa i Mariusza
- 5.) O cud uzdrowienia dla siostrzenicy oraz łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 6.) † Jacka Motyla od rodziny Wojtysków i Krucińskich
- 7.) † Henrykę Kożuch (7 r.)
- 8.) † Stanisława Bogusa od brata Bolesława z rodziną
- 9.) † Helenę Rybak od chrześnicy Teresy z rodziną
- 10.) † Piotra Szymakowskiego od Gosi i Damiana Kochów z rodziną
- 11.) † Jana Skwarę (19 r.)
- 12.) † Zofię Pasiekę (7 r.), Edytę, Genowefę, Antoniego i Czesława Mików, Stanisławę, Dominika i Ignacego Pasieków, Honoratę i Władysława Łabuzów, Anielę i Pawła Ludwigów
- 13.) † Danutę Kowalik od bratowej Krystyny
- 14.) † Hanię Pawłowską od swatki Jadwigi z rodziną
- 15.) † Irenę Biernacką od wnuczki Marty z rodziną
- 16.) † Piotra Radziocha od Katarzyny Musiel
- 17.) † Józefa Hadriana od syna Przemysława z żoną
- 18.) † Eugeniusza Ogłazę od siostry Krystyny z mężem
- 19.) † Edmunda (5 r.), Stanisławę i Walentego Kałów, Pelagię, Konstantego i Zdzisława Gębusiów, Krystynę i Józefa Muskałów, Hanię Wieczorek, Zuzannę Mstowską
- 21.) † Janinę i Marka Grzybów, Henryka, Stanisławę i Stanisława Kurzaczów oraz zmarłych z rodziny Grzybów i Kurzaczów
- 22.) † Franciszka Szewczyka od Janki i Bernarda Małków z rodziną

Czwartek 1.07 – Pierwszy czwartek

18:00 † Kazimierza Lechowskiego od mieszkańców bloku nr 2 przy ul. Szkolnej

**Modlitwa o święte powołania kapłańskie i zakonne
oraz za realizujących powołanie**

Piątek 2.07 – pierwszy piątek

18:00 † Henrykę i Eugeniusza Skędów, Mariana Hamelę oraz Wiesława Flaka z rodzicami i braćmi

Modlitwa wynagradzająca Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

18:40 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 3.07 – święto św. Tomasza Apostoła, pierwsza sobota

- 9:00** † Irenę Biernacką od wnuka Tomasa z rodziną
Modlitwa wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi
- 9:45** **Różaniec św.**
- 18:00** † Piotra (21 r.) i Ewę Zająców, Edwarda, Katarzynę i Marcina Lamików,
Bolesława Koziela, Leokadię Wojciechowską
oraz zmarłych z ich rodzin

Niedziela 4.07 – Czternasta Niedziela w Ciągu Roku

- 7:00** **Wypominki**
- 7:30** **Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych**
- 10:00** † Marcina (18 r.) i Władysławę Gębusiów, Kazimierza Paludkiewicza
- 12:00** Za parafian
- 17:00** † Pawła Piśniaka (10 r.)

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 8:45, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie 7:00 i 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 19:15 – 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:20,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881